

Міністерство освіти і науки України

Державний вищий навчальний заклад
«Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

СТРАТЕГІЯ ПІДПРИЄМСТВА: підприємницький контекст

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
Міжнародної науково-практичної
конференції**

16–17 листопада 2017 р.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Державний вищий навчальний заклад
«КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ВАДИМА ГЕТЬМАНА»

СТРАТЕГІЯ ПІДПРИЄМСТВА: ПІДПРИЄМНИЦЬКИЙ КОНТЕКСТ

Збірник матеріалів
Міжнародної науково-практичної конференції

16-17 листопада 2017 р.

1906
КНЕУ
КИЇВ 2017

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1. Стратегії компаній підприємницького типу:

методологія розробки та досвід реалізації

Фодулова І.В. Принципи і задачі технологічного менеджменту	8
Гайванович Н.В. Підходи до планування стратегічного розвитку суб'єктів системи	9
Petrenko L., Kechedzhy Mariia Overtimes as the ultimate measure to achieve the result in the project	11
Клименко С.М., Шевчук Н.В. Стратегічно-орієнтована проблематика теорії корпоративного зростання	13
Кужуродзьяк Д.В. Нематеріальний потенціал у стратегії компанії підприємницького типу	14
Кулик А.В., Самойленко А.А. Організація логістичного процесу на основі аналізу взаємовідносин з постачальником	16
Куцлик О.Ю., Степанюк Г.С. Зв'язок стратегії та операційної діяльності у досягненні ефективності підприємства	18
Лохман Н.В., Воробйова Ю.М. Необхідність формування стратегії розвитку сільськогосподарських підприємств	20
Лядська М.В. Проблематика оцінки ефективності інвестиційних проектів	21
Омельяненко Т.В. Зрушення та зміни в системі «виробничий аудит – операційна стратегія підприємства»	22
Омельяненко В.А. Концептуальні основи стратегії синергетичного розвитку підприємств високотехнологічних секторів	24
Панухник О.В., Плекан У.М. Соціальна відповідальність бізнесу як інструмент корпоративної стратегії	25
Кизенко О.О., Серобян А.М. Організаційно-економічний механізм стратегічного управління у вертикально-інтегрованих компаніях	27
Шастітко Д.В., Новий Б.В. Імітаційна модель аналізу сегментов ринков сбыта	29
Виннеский А.С. Мисья как онтологический элемент стратегии компании	32
Замкевич Б. Економічний стан підприємства в інформаційно-енергетичній інтерпретації	34
Завидівська О.І. Управління якістю трудового життя персоналу підприємства	35
Смачило В.В., Баєрич К.О. Місце маркетингових стратегій у формуванні конкурентних переваг	37
Балан В.Г., Тимченко І.П. Застосування динамічного SPACE-аналізу при формуванні стратегії розвитку підприємства	39
Верига Ю., Титаренко І. Функціонування компанії підприємницького типу та управління їх діяльністю	41
Граждан О.Б. Сучасний погляд на стратегію управління людськими ресурсами	43
Савчук А.М. Інформаційні потреби підприємств торгівлі при формуванні омікнано-льоних стратегій	44
Посохов І.М., Ходирева О.О., Чепижко О.В., Кабіни Г.Ю. Стратегічне управління ризиками на підприємстві	46
Цемашко Ю.С., Шевчук Н.В. Стратегічно-орієнтований підхід до визначення та забезпечення досягнення економічних результатів діяльності підприємства	48
Миценко Н.Г., Ціяла А.С. Стратегічний аспект розвитку підприємства	49
Черненко В.М. Стратегія мережевих платформ економіки як нова рушійна сила	51
Грабовенко О.В. Формування економічних і неекономічних метрик диверсифікації діяльності підприємства	53

Стратегія підприємства: підприємницький контекст :

С 83 зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф. ; 16-17 листопада 2017 р. — Київ : КНЕУ, 2017. — 269, [3] с.
ISBN 978-966-926-198-4

У збірнику подано тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Стратегія підприємства: підприємницький контекст». Наукові публікації віддзеркалюють результати досліджень актуальних проблем формування стратегії компанії підприємницького типу та інституціонально-організаційних аспектів розвитку малого й середнього бізнесу в Україні.

УДК 658.1:005.21:338.22(08)

Швиданенко Г.О., Тетлюк М.А. Стратегічні пріоритети ресурсозабезпечення діяльності підприємств	55
Дерев'яко О.Г. Репутаційний менеджмент у системі стратегічного управління підприємством	57
Іванілов О.С. Стратегічне управління підприємницькою діяльністю: вчора, сьогодні	58
<i>Grebeshkova O., Kuzenko O., Grebeshkov O. Strategic business performance metrics for ukrainian enterprises</i>	61
Прокопович Л.Б., Шинкаренко А.В. Інформаційне забезпечення внутрішнього контролю адміністративних витрат	63
Поліщук М.Ю. Поведінкова економіка як інструмент дослідження стратегічної поведінки організації	65
Юрченко Ю.О. Особливості розроблення фінансової стратегії будівельних підприємств	67
Кучерина Л.А., Закусидо Т.А. Сучасний стан і перспективи розвитку світового біржового ринку	68
Опійник О.В. Використання методу економіко-математичного моделювання в управлінні витратами підприємства	70
Верба В.А. Сучасні імперативи редизайну бізнес-моделей підприємств	72
Волохова Г.Л. Сутність корпоративної ідентичності як елементу конкурентної переваги підприємства	75
Жук В.П., Козир Т.В. Продуктивність праці та напрями її зростання	77
Востряков О.В., Вострякова В.Ю. Динамічна модель розвитку інноваційного потенціалу підприємства як основа забезпечення стратегічного процесу	78
Ліницька В.В. Особливості формування конкурентних стратегій хлібопекарських підприємств	81
Запінна Т.В. Стратегія експортної діяльності підприємства	82
Куницький К.И. Современные подходы к стратегическому управлению в малом и среднем бизнесе	84
Молашхия И.К. Роль корпоративной социальной ответственности в развитии страны	86

РОЗДІЛ 2. Підприємницьке середовище в Україні: інституційні, економічні та правові аспекти

Плотнікова М.Ф., Ващенко А.О., Васильєв М.Л. Розвиток підприємництва та зайнятості в умовах децентралізації	87
Кібрук Т.М. Форми прояву конкуренції в сучасних умовах	89
Макаренко С.М., Терентьєва В.М., Копієвська І.І. Амністія не задекларованого капіталу як додаткове джерело фінансування розвитку стратегічних вітчизняних підприємств	91
Брежнєва-Срмоленко О.В., Івананов В.О. Проблеми формування підприємницько-го середовища в умовах економічної нестабільності	93
<i>Vin Tetiana, Primiogova Olena. Problems of liability for tax evasion in Ukraine</i>	95
Дяченко М.І., Махова Г.В. Особливості діяльності компанії на страховому ринку України	97
Лезіна А.В. Оцінка масштабів проектної діяльності в сфері надання послуг з електропостачання	99
Уварова А.Є. Методичні підходи до оцінки ефективності логістичних процесів суб'єктів підприємницької діяльності	100
Жук В.П., Кречок Є.Ю. Соціальна відповідальність підприємства: формування та реалізація в національній економіці	102
Яковенко Р.В. Політичні фактори інфляції в Україні	104
Пасічник Ю.В. Інституційні аспекти підприємницького середовища в Україні	106
Діба О.М. Інфраструктура інноваційного підприємництва в Україні	107
Гречан П.Ю. Досвід публічно-приватного партнерства у транспортній сфері	109
Гречан А.П. Класифікація як механізм підвищення конкурентоспроможності регіонів	100

Анучина О.В. Визначення та класифікація основних видів кластерів	112
Анучин В.М., Григорук І.І. Стратегічні напрями розвитку біоенергетики в Україні	114
Іванчик Ю.Д., Суценько К.С. Шляхи удосконалення систем регулювання біржового ринку України	115
Ситчук А.А. Характеристика методичних підходів до оцінки соціальних результатів діяльності соціальних підприємств	117
Шатлілова О.В. Захист власності підприємства: організаційні, економічні та правові аспекти	119
Прокопович Л.Б., Шинкаренко А.В. Інформаційне забезпечення внутрішнього контролю адміністративних витрат	121
Касперович Ю.В. Стратегія державної фінансової підтримки підприємств аграрного сектору економіки в Україні	123
Волошенко В.В. Інституціональна основа розвитку підприємництва в Україні	125
Плющ О.Б., Оберемчук В.Ф., Гордиенко Н.А. Планирование и организация информационных технологий экстренных служб как сервис электронного правительства	127
Ващишин А.О. Пріоритети технологічного росту як основа розвитку підприємництва	128
Павленко О.В. Сучасні тенденції розвитку університетів	130
Петренко Л.А. Розвиток екосистем інноваційного підприємництва в Україні	132
Лаврененко В.В. Університетцентричний підхід до формування екосистем інноваційного підприємництва	133
Філюк Г.М. Підприємницьке середовище в Україні: сучасні виклики	135
Котенок Д.М. Стратегічний контекст муніципальних утворень	137
Васильченко Г.В., Васильченко С.М. Розвиток підприємництва в ОТГ: виклики децентралізації	138
Соболева Т., Свинарчук А. Захист інтелектуальної власності в мережі Інтернет	140
Касторович А.В. Объект конкуренции и проблемы его определения	141

РОЗДІЛ 3. Підприємницька організаційна культура, лідерство та мотивація

Александрова С.А., Комлач А.О. Розвиток лідерських компетентностей керівників туристських підприємств	144
Александрова С.А., Брунько Д.Г. Управління організаційною культурою підприємств туристської індустрії	145
Кучерина Л.А., Галь А.В. Напрями підвищення ефективності використання трудових ресурсів підприємства	146
Маярчук О.Г. Інструменти ефективної мотивації персоналу компанії підприємницького типу	149
Орлов О.О., Нам'яненко В.М. Визначальна роль лідера в побудові ефективної системи та зменшення рівня проблем ефективної діяльності підприємства	150
Павленко А.М. Обмеження при застосуванні методу setim і шляхи їх подолання	152
Придятько Е.М. Напрями підвищення ефективності процесу формування персоналу промислового підприємства	154
Прохорова Є.В. Вплив корпоративного підприємництва на результати діяльності підприємства	155
Сагер Л.Ю. Цілепокладання промислового підприємства у сфері комунікаційної політики	157
Шербина О.В., Шербина Д.О. Зміна парадигми мислення про роль людини в сучасній бізнес-організації	159
Чубукова О.Ю., Віннікова І.І., Марчук С.В. Вплив емоційного інтелекту на підприємницьку організаційну культуру	161
Завдіська О.І., Лемішко Н.С. Теоретичні підходи до мотивації персоналу в банках	163
Кубарева І.В. Напрями розвитку лідерського потенціалу менеджменту компанії	165

— суб'єктна – здійснюється між підприємствами, які виробляють практично однакові товари, які можуть відрізнятися лише за допомогою якості продукції або бренду, а інші навіть є однаковими за якістю (зокрема, різні марки мила: Durg, Safeguard, Camay, Dove Fax).

4. За характером розвитку, розрізняють такі форми конкуренції:

— цінова форма конкуренції. Розглядається у ринковому підході, коли продукти розрізняються відповідно до їх вартості. Отже, підприємства розширюють коло своїх споживачів лише використовуючи у якості інструмента ціну на товари;

— нецінова форма конкуренції – виникає в тому випадку, коли ціна товарів не є основним конкурентним фактором. При цьому головне значення серед конкурентних чинників полежає: якості продукту, його дизайну, здатності до гарантійного обслуговування, бренду та інше.

5. За масштабом конкуренції виділяють такі її форми:

— індивідуальна конкуренція (підприємство прагне зайняти на ринку місце з кращими умовами для продажу власних товарів);

— місцева конкуренція (серед підприємств в одній галузі ринку – боротьба підприємств за отримання найбільших доходів);

— міжгалузєва конкуренція (здійснюється в різних секторах ринку і необхідна для залучення додаткових клієнтів);

— національна (конкуренція між підприємствами в межах однієї країни);

— глобальна (боротьба серед підприємств, об'єднаними підприємств і державами на глобальному ринку).

6. Залежно від стану ринку за мікроекономічним підходом виокремлюють такі дві форми конкуренції:

— досконала конкуренція зумовлена реалізацією передумов конкурентної рівноваги;

— недосконала конкуренція – виникає через порушення основних характерних рис конкурентної рівноваги. Недосконала конкуренція може бути представлена у трьох формах: монополістичній, олігополістичній і в формі монополістичної конкуренції.

Таким чином, постійні зміни в конкурентному середовищі обумовлюють необхідність постійного аналізу сучасних форм конкуренції задля правильності визначення власних прямих конкурентів і прийняття обґрунтованих рішень. Крім того, конкуренція прямо впливає на конкурентоспроможність підприємств. У сучасних умовах тострої боротьби за кожен успішний переваги, які відповідають певним вимогам. Тобто можна стверджувати, що конкуренція спонукає підприємства до надання конкурентоспроможної продукції та послуг.

Список використаних джерел

1. Competition: Characteristics, Value and Function. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.sociologydiscussion.com/sociology/competition/characteristics-value-and-function/2218>.
2. Competition. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://wikimpy.com/en/Competition>.

Макаренко Сергій Миколайович,
к.е.н., доцент кафедри менеджменту і адміністрування
Херсонського державного університету, makar0684@gmail.com

Терентьєва Валерія Миколаївна,
студентка другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності
«Менеджмент організацій» Одеського національного економічного університету,
valeriia.terenteva@icloud.com

Копієвська Ірина Ігорівна
студентка другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності
«Публічне управління та адміністрування» Херсонського державного університету,
nat-o@ukr.net

АМНІСТІЯ НЕЗАДЕКЛАРОВАНОГО КАПИТАЛУ ЯК ДОДАТКОВЕ ДЖЕРЕЛО ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ СТРАТЕГІЧНИХ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Макаренко Сергей, Терентьева Валерия,
Копиевская Ирина
АМНІСТІЯ НЕЗАДЕКЛАРИРОВАННОГО
КАПИТАЛА КАК ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ
ИСТОЧНИК ФИНАНСИРОВАНИЯ
РАЗВИТИЯ СТРАТЕГИЧЕСКИХ
ОТЕЧЕСТВЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ

Maкаrenko Serhii, Terentieva Valeriia,
Kopievska Iryna
AMNESTY OF INDEPENDENT
CAPITAL AS ADDITIONAL SOURCE
OF FINANCING OF STRATEGIC
DOMESTIC ENTERPRISES
DEVELOPMENT

У сучасних умовах обмеженості джерел фінансування для розвитку бізнесу та національної економіки взагалі розроблення дієвого механізму амністії капіталів фізичних та юридичних осіб є однією з найважливіших складових не лише поповнення дохідної частини Державного та місцевих бюджетів України й стримування витоку капіталу закордон, а й легітимізації національної економіки. Отримані додаткові надходження у бюджеті всіх рівнів можуть бути направлені для забезпечення фінансування розвитку підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, а також для реалізації соціально-важливих проєктів для місцевої громади.

Незважаючи на вагомий напрямований вітчизняних і зарубіжних вчених, громадських діячів залишаються проблеми, що потребують додаткового аналізу особливо щодо визначення основних напрямів державної політики стосовно амністії доходів фізичних і юридичних осіб. Основним завданням дослідження є аналіз сучасних підходів і визначення напрямів державної політики щодо амністії незадекларованих доходів фізичних і юридичних осіб як додаткового джерела фінансування розвитку стратегічних вітчизняних підприємств.

Відсутність дієвої державної політики щодо легітимізації доходів фізичних і юридичних осіб зменшує не лише обсяги надходжень податків до бюджетів усіх рівнів, а й створює неправдиву інформацію стосовно рівня купувальної спроможності населення України, страмуючи залучення іноземних джерел фінансування для організації та створення спільного бізнесу з виробництва та реалізації продукції (послуг) на території України. Згідно досліджень Міністерства економічного розвитку і торгівлі України [1] ще у 2014 році рівень тьшової економіки склався біля 41 % від офіційного ВВП, або не менше 650 млрд грн у показниках 2016 року 2014 року. Навіть при незмінному рівні обсяг тьшової економіки в показниках 2016 року склався біля 977 млрд грн, Державний бюджет України недоотримав щонайменше 175 млрд грн надходжень до дохідної частини. Зазначене є також наслідком не реалізованих ініціатив органів державної влади щодо нагального зниження відсоткових ставок податків на додану вартість до 17 % і на прибуток підприємств до 16 %, що сприяє продовженню використання «тьшових» схем реалізації та оплати за виптовлену продукцію з використанням офшорних зон та інших механізмів ухиляння від сплати вказаних податків. Так, податкові ставки на Кі-

при є найсприятливішими для підприємців, що розгорнули свою діяльність на теренах України. Зазначене пов'язане з тим, що на Кіпрі податок з прибутку підприємців сплачується лише коли є прибуток. При цьому податок складає лише 12,5 % від прибутку, що на 5,5 в. п. є меншим у порівнянні із законодавчо встановленим рівнем в Україні. Податок на додану вартість складає 15 %, що на 5 в. п. менше ніж в Україні. Також, створення та реалізація продукції через фіктивні компанії на Кіпрі дозволяє не лише знизити податкове навантаження при веденні бізнесу, а й направити отримані грошові ресурси до статуту вітчизняного підприємства у вигляді іноземних інвестицій із країни ЄС, заручившись підтримкою європейського співтовариства.

Для забезпечення вирішення питань щодо амністії та детінізації доходів заслуговує на увагу досвід провідних країн ЄС. Так, у Бельгії у 2004 році вступив у силу закон про амністію вивезених капіталів. Протягом року без жодних санкцій можна було перевести гроші назад у країну, заплативши 6 % з коштів, вкладених в акції бельгійських компаній не менш ніж на 3 роки, і 9 % з сум, що просто повернулися. Проте, вказана ініціатива дозволила лише повернути в країну біля 1 млрд євро, що склало тільки 6 % від планового показника, державний бюджет поповнився лише на 50 млн євро.

Набагато успішнішим є досвід Італії, де фінансова амністія пройшла в 2001–2002 роках. На відміну від Бельгії, тут не тільки легалізувалися активи, а й пробачалися несплачені податки, тобто одночасно проходила амністія капіталів і податків. За Декретом про легалізацію завязник був зобов'язаний заплатити 2,5 % задекларованої вартості майна або придбати італійські цінні папери на суму 12 % вартості. Водночас після закінчення термінів амністії капіталу передбачалося посилення штрафних заходів до порушників податкового законодавства. Як наслідок, лише за перші 2 місяці в легальний обіг повернулися активи вартістю 61 млрд євро, податкові збори зросли на 24 млрд євро. Отримані надходження були направлені на зменшення утримань ПФО при виплаті заробітної плати, що, в свою чергу, призвело до зростання рівня доходів і купівельної спроможності населення країни.

Враховуючи результати проведеного дослідження, а також зростання рівня тінізації вітчизняної економіки, цікавим було б впровадження наступного комплексу заходів щодо амністії капіталів: завязник – юридична особа – зобов'язана заплатити 1 % з коштів, вкладених у підприємства, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави не менш ніж на 3 роки, і 5 % з сум, що просто повернулися; завязник – фізична особа – зобов'язана заплатити щонайменше 4,5 % задекларованої вартості майна або придбати цінні папери вітчизняних стратегічних підприємств на суму щонайменше 15 % від вартості додатково задекларованого доходу. Вказана амністія капіталу повинна тривати не більше 6 місяців і мати розмовий характер. Після закінчення терміну її проведення доцільно передбачити суттєве посилення штрафних санкцій аж до конфіскації незадекларованого майна. Отримані додаткові капіталовкладення у розвиток стратегічного підприємства, наприклад ВАТ «ХБК» (м. Херсон), або для підтримки розвитку малого бізнесу (наприклад, ВАТ «ХБК» (м. Одеса) дозволили б реалізувати розроблений інвестиційний проєкт розвитку та забезпечити не лише виплату раніше сформованої заборгованості з виплати заробітної плати для ВАТ «ХБК», а й створення нових робочих місць згідною заробітною платою для ТОВ «СМК СТРОЙ».

Результати проведених досліджень свідчать, що в сучасних умовах ведення бізнесу розроблення дієвої державної політики щодо амністії та детінізації доходів фізичних і юридичних дозволять не лише збільшити обсяги надходжень податків до бюджетів усіх рівнів, а й стимулюватиме залучення додаткових джерел фінансування в економіку.

Список використаних джерел

1. Тенденції тіньової економіки в Україні: І квартал 2015 року // Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. – К., 2015. – 19 с.

Брежнєва-Єрмоленко Ольга Василівна
к.с.н., доцент, доцент кафедри фінансів та обліку
Дніпровського державного технічного університету,
olga.breol@gmail.com

Галаганов Василь Олександрович
студент напрямку «Фінанси і кредит»
Дніпровського державного технічного університету,
vasilij.galaganov@gmail.com

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО СЕРЕДОВИЩА В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Брежнєва-Єрмоленко Ольга
Галаганов Василь
Galaganov Vasyi

ПРОБЛЕМЫ ФОРМИРОВАНИЯ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСКОЙ СРЕДЫ В УСЛОВИЯХ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ НЕСТАБИЛЬНОСТИ

PROBLEMS OF ENTREPRENEURIAL ENVIRONMENT'S FORMATION IN CONDITIONS OF ECONOMIC INSTABILITY

Розвиток підприємництва є одним з ключових напрямів розвитку для кожної країни з відкритою економікою. Саме підприємницький сектор є основним учасником процесу створення ВВП, розподіл і перерозподіл якого дозволяє підтримувати усі сфери суспільного життя в країні на конкурентному рівні. Проте варто відзначити, що на сьогоднішній день підприємницький сектор України стикається з багатьма питаннями, які стримують розвиток приватного бізнесу в країні. Особливою увагою заслуговує проблема формування сприятливого підприємницького середовища в умовах нестабільності й невизначеності вітчизняної економіки. Тому для вирішення даної проблеми необхідно провести комплексний аналіз бізнес-середовища в Україні та запропонувати шляхи для інтенсифікації його розвитку.

Метою даного дослідження є визначення сутності підприємницького середовища як системи, особливостей її складу та структури; проведення аналізу основних факторів, які стримують розвиток бізнесу в сучасних умовах; надання рекомендацій стосовно вирішення проблем підприємництва та інтенсифікації розвитку бізнесу в Україні.

Перш за все необхідно визначити роль підприємницького середовища в економічних процесах і ступінь його впливу на підприємство. Оскільки підприємство є відкритою системою, на нього здійснюється комплексний вплив навколишнього середовища. Тому підприємське середовище слід розглядати як систему взаємопов'язаних сфер.

Відзначимо, що у сучасній науковій літературі структуру підприємницького середовища визначають як сукупність таких елементів: фізичне (географічне) середовище; демографічне середовище; соціокультурне середовище; екологічне; науково-технічне (технологічне); правове (юридичне) середовище; економічна ситуація; політична ситуація; міжнародне середовище; інституціональне середовище (інфраструктура підприємництва) [1, с. 98–99].

Усі зазначені сфери тісно взаємодіють між собою і здійснюють двостійкий вплив на діяльність підприємства, як кожна окрема, так і в складі комплексної дії бізнес-клімату. Тому можна стверджувати, що вплив на підприємство буде здійснюватися залежно від стану функціонування кожної зі сфер.

Необхідно відзначити, що у вітчизняному підприємницькому середовищі існує ряд проблем і факторів, які стримують розвиток бізнесу та не дають можливості повноцінного функціонування для підприємства. Тому доцільним є визначення основних проблем і сфер, на які вони здійснюють вплив. До таких факторів слід віднести:

- об'єктивну систему бухгалтерської та податкової звітності (правове середовище);